

9.7

Đá con thỏ

Ngày xưa, có đoàn cướp đến từ vùng Preh. Đoàn cướp đi đánh khắp bon làng. Chúng nó đánh bon làng để lấy của cải, tài sản, chiêng ché, trâu bò, bắt con gái, trẻ con bán; còn đàn ông thì chúng giết chết hết.

Tất cả bọn trong vùng đều sợ bọn cướp ấy. Bạp Grăm Mbông ở bon Bu Práng lo sợ bọn cướp ấy đánh bon. Họ bàn nhau tổ chức lễ cúng bon mình. Họ chém giết một con trâu, giết chết một con lợn và bung một ché rượu rlung. Họ lấy máu con trâu, máu con lợn và nước đầu rượu rlung khăn vái thần Kuát, thần nêu, thần lúa, thần đá bếp, thần suối nước, thần cổng làng.

Khi khăn vái các thần xong, họ lấy một hòn đá bếp từ trong nhà, rồi đặt ở đầu đường vào làng phía ngoài cổng rào làng để nhờ thần đá bếp canh gác cổng, bảo vệ bon.

Họ mang đá bếp từ trong nhà ra đường bên ngoài cổng làng, họ khăn vái đá bếp, phết máu con trâu, máu con lợn, nước rượu ché rlung, nhờ thần đá bếp canh giữ bon làng, đừng cho kẻ xấu, kẻ địch vào đánh bon mình. Khấn xong, người ta đào lỗ để chân đá bếp.

Chưa kịp chôn, đá bếp tự nhiên biến thành một con thỏ. Con thỏ chạy một vòng quanh bên ngoài rào làng rồi lại chạy vào trong nhà và trở lại chỗ cũ. Đá bếp ấy không y như đá bếp cũ nữa. Thỏ vào nhà trở thành hòn đá nằm chỗ cũ. Lúc bấy giờ, đá bếp đã có tai, chân, tay như con thỏ.

Từ ngày đó, họ không dám nhóm lửa nơi đó nữa. Sau này, đời nhà, người ta bỏ luôn đá con thỏ ở đó. Đá con thỏ nay vẫn còn, họ không dám lấy đá đó. Nơi có đá con thỏ, người ta không dám phát rẫy, không đốt vì nếu đốt đá con thỏ bạn làng sẽ bị xui và có chiến tranh.

Ngày có đá con thỏ, ông Bao Grăm Mbông mơ thấy có một người nói với ông:

- Các ông bảo tôi gác cổng làng, tôi không chịu đâu. Tôi muốn ở trong nhà thôi, các ông không lo sợ đâu, kể từ ngày hôm nay cho đến ngày rời làng, bon ta không ai bị đánh đâu. Về sau, người ta thấy đúng như vậy.

Người kể: Bạp Rin Njah